

Gyülekezetépítő zenészek Karvezető-konferencia Gyenesdiáson

Kapernaum – a hely, ahol Jézus otthon volt, olvashatjuk az evangéliumokban. Hat éve a kórusvezetőknek, kántoroknak, énektanároknak is a feltöltődés helye a gyenesdiási konferencia-központ. Az Egyházzenei Bizottság szervezésében idén szeptember 22-től 24-ig a hivatásunkhoz kapcsolódó kérdésekről beszélgettünk, hallgattunk tudományos kutatásokon nyugvó előadásokat, és megoszthattuk egymással tapasztalatainkat, örömeinket.

Ebben az évben a gyülekezetben, egyházi iskolákban tevékenykedő zenészek gyülekezetépítő szerepét, lehetőségeit kutattuk közösen (a részletes programot lásd külön fájlban). **Kinczler Zsuzsanna** egyházzenei szakember összefoglalójából színes képet kaptunk a kántori szerep változásáról, állandóságáról a történelem egyes időszakából. Az egyházzenei tevékenységének gerince mindig is hasonló volt, ám minősége, megítélése, megbecsültsége nemcsak koronként, hanem gyülekezetenként is nagyon eltérő képet mutatott minden időszakban. Tanulságos volt azonban megfigyelni, hogy különösen a reformáció terjedésében milyen nagy közvetítő erővel bírtak az énekek, és hogyan alapozták meg az új teológiai gondolkodást a gyülekezetekben. **Fekete Anikó**, frissen doktorált egyházzenei szakember a reformáció hajnalán született énekekről, énekköltők munkásságáról vetített elénk pillanatképeket, és mutatott rá arra a gondosságra és tudatosságra, mellyel Luther Márton a köréje gyűlt zenészeket a reformáció szolgálatába állította. A történelmi távlatok után a jelenkor gyülekezeteit, zenei tevékenységeit ismertük meg – külföldi kitekintéssel. **Pap Kinga Marjatta** püspöki tanácsos a finn evangélikus egyház kántori szolgálati rendszeréről, feladatkörökről, a szigorúan vett gyülekezeti zenei munkán kívüli tevékenységekről adott ízelítőt és összehasonlítási alapot a hazai viszonyokkal. A jelenlegi magyarországi helyzetet fórumbeszélgetés formájában elemeztük, vázoltunk fel lehetséges víziókat, konkrét elképzeléseket vitattunk meg a gyülekezeti és iskolai zenei élet fellendítésére.

A sok beszélgetés, előadás mellett a találkozó fontos részét képezte a kórusműhely, melyet **Bence Gábor** vezetésével többen is aktív karvezetőként kipróbálhattak. Egyrészt így szakmai visszajelzést kaphattak tanítási stílusukról, vezényléstechnikájukról, másrészt mindenki új darabokkal bővíthette repertoárját. Az elmúlt hónapban jelent meg a *Korálfeldolgozások a lutheri reformáció első évszázadaiból* című kórusantológia a Magyar Egyházzenei Társaság kiadványaként; bemutatóként néhány darabot elénekeltünk az új kötetből is. A kiadvány remekül használható mind a kórusmunkában, mind az istentiszteleti hangszeres muzsikálásban. A kórusműhely munkáját Keszthelyen, az evangélikus templomban tartott koncerten mutattuk be, ahol a Tapolcai Protestáns Énekegyüttes is szolgált Haga Kálmán vezetésével, majd közös énekléssel zártuk az istentiszteletet.

A sok szakmai és zenei élményen túl természetesen a lelki táplálékról sem feledkeztek meg a szervezők. **Bencze András** székesfehérvári lelkész szolgált igehirdetéssel közöttünk. Az énekelt liturgiájú áhítatokban Péter apostol elhívásában mélyültünk el egyre jobban, és kereshettük meg saját párhuzamainkat – hol is tartunk a szolgálatunkban, követésben, Jézusnak való engedelmisségünkben, emberhalászatban.

Egy konferencia résztvevői általában csak néhány napra szerveződnek spontán csoporttá, de ebben a körben jó volt megélni, hogy a fő szervezők, **Ecsedi Zsuzsanna, Kendeh Gusztáv és Bence Gábor** az évek során igazi közösséggé formálták a résztvevőket. Megemlékeztünk idén elhunyt kedves zenésztársunkról; képeslapot küldtünk távol lévő, de messziről ránk gondoló nyugdíjas karnagynak; felhívtuk és üdvözlöttük betegágyban fekvő kollégánkat; és hálásan énekeltünk a minket étellel-itallal bőségesen, kedvesen ellátó asszonynak. Megélhettük ezekben az apró gesztusokban, hogy egy gyülekezet, egy kórus, egy osztályközösség is – a szakszerű zenei tevékenységek mellett – ilyen figyelmisségetől épül igazán.

Farkasné Gombár Ildikó